

Irracionalitás

Tört álmok héján
vöröslő pipacsok
gázolunk a fényben
csendpatkók szegei
sebzik bőrünket

Felrázott délután
szélein áll az idő
várunk
megváltás e mozdulatlanság

Görögország

Görögország hajnalodik
az istenek kezíve alatt
csillagtűhegyek gubbasztanak

Variációk

Magamba meredt
üres órák margóján
neved
szakadt szavak vonalán
pókháló-kereszt

Tél

Bekerítetlen csend
puha hóban
egyensúlyozó padok
körül
fogadalmi táblaként
ásítanak

a magukra hagyott
lábnyomok

Mária keresése

övegemben ráncos meggysemek
megcsap a fahéj illata
nyarak borzongása kötényemen
kenyérmeleg gyermekarc
maszatos ujjhegyek
átvágják az este pengeélét
erőtlenységem kendőjében
virrasztok a világ felett

Hitelt veszett tárgyaim

Hitelt veszett tavaszomban
él nélküli kabátok
begombolt ingnyakak
beszáradt ághegyek
porral perzselt házfalak
személyes tárgyai
hitelt veszett tavasznak

Szivárgó évek

Szivárgó évek
terpesze kezeden
fegyver nélkül
hadakoztál
a hajnal teknője
harmatot készít
megmerítkezünk benne
fázós csontjainkat
áldozatként bemutatjuk a Napnak

A szerző mondja magáról:

Mikor születtem? Amikor az Andrássy út 60 volt az egyik legforgalmasabb ház.

Szüleim mire tanítottak? Igényességre, szeretetre és hitre. Felőtt fejjel a jognak asztalánál próbálok másokon segíteni. Az újságírás érdekes világa egy darabig csábított, de az évek során rájöttem, hogy az irodalom, a költészet jobban vonz.

Verseket írok, perelek és védek másokat.

Az önéletrajzom vonalait magam húzom meg: életem szerény, másokra figyelő, harmóniát kereső és teremtető.

Mitől vagyok optimista és inkább boldog, mint kesergő ember? Humorral nézem sorsom és a világ fejlődését.